

denne ifølge en Beslutning af dette Udvalg henleder den kommende Konferencens Opmærksomhed paa følgende Punkter:

(a) Staten bør ved Udøvelsen af sin Højhedsret anerkende de Grænser derfor, som Folkeretten paalægger.

(b) Et Skib, som kun gennemsejler Søterritoriet, skal nyde den størst mulige Frihed.

(c) Søterritoriet skal begrænses saa snævert som muligt.

(d) En Stat bør, selv indenfor sit Søterritorium, ikke blande sig i de Personers Rettigheder, Pligter og Forpligtelser, som befinder sig om Bord paa et fremmed Skib, saaledes som disse fremgaar af Lovgivningen i det Land, hvis Flag Skibet fører.

(e) Staten skal være ansvarlig for Indgreb i et fremmed Skibs Rettigheder, saaledes som disse følger af Folkeretten.

De saaledes hævdede Grundsætninger vil formentlig blive gjort til Genstand for en nøjere Prøvelse paa Kodifikationskonferencen i Forbindelse med Behandlingen af Spørgsmaalet om Søterritoriet og Statens Ansvar for Skade paa udenlandsk Ejendom.

Under Forhandlingerne i 1. Udvalg fremhævede *Robin* (Belgien), at Konferencens heldige Udfald vilde afhænge af, om de foreliggende Forhandlingsgrundlag omhyggeligt blev gennemgaaet af de forskellige Regeringer, ligesom han fremhævede Nødvendigheden af, at Staterne snarest udpegede deres Delegerede og Ekspertes til Konferencen, saaledes at disse kunde sætte sig grundigt ind i Problemerne. Han gjorde ogsaa forskellige Bemærkninger til de ovennævnte Bestemmelser i Forretningsordenen for Konferencen. Stemningen i Udvalget var dog for ikke at foretage Ændringer heri; men man ansaa det for det mest korrekte at overlade det til Konferencen selv at træffe Bestemmelse herom. Den britiske Delegerede *Sir Cecil Hurst* henledte Opmærksomheden paa, at et stort Antal Stater endnu ikke havde svaret paa de udsendte Spørgeskemaer, og han henstillede, at der rettedes en Anmodning til Staterne om at

svare. Paa Forslag af 1. Udvalg vedtog Forsamlingen at anmode Raadet om at henstille til Regeringerne snarest at udnævne Delegerede, Suppleanter, og Ekspertes til Konferencen og at opfordre de Stater, der endnu ikke havde besvaret de udsendte Spørgeskemaer, til at gøre det.

2. Hvad angaar en Fortsættelse af det sagkyndige Udvalgs Arbejde med Hensyn til yderligere Emner, som maatte egne sig til Kodificering, havde Forsamlingen i 1928 besluttet foreløbig at udsætte Behandlingen af Spørgsmaalene om Konsulers Retsstilling og Virksomhed, samt om Domstolenes Kompetence overfor fremmede Stater. Desuden havde Udvalget udarbejdet et Spørgeskema angaaende Reglerne for Hjemsted (»domicile«). Ogsaa Overvejselsen heraf udsatte Forsamlingen i 1928 til 1929. Den udtrykte forøvrigt ogsaa det Ønske, at det sagkyndige Udvalg under sin næste Samling skulde undersøge Spørgsmaalet om at opstille en Erklæring om Staternes grundlæggende Rettigheder og Pligter. Udvalget har ikke holdt Møde i det forløbne Aar.

Den columbianske Delegation stillede under Forsamlingen Forslag om, at Raadet skulde opfordre det sagkyndige Udvalg til at fortsætte Arbejdet, og at det skulde træde sammen i 1930 efter Kodifikationskonferencens Afslutning og derefter samles efter nærmere Fastsættelse af Generalsekretæren.

I 1. Udvalg mindede *Robin* om, at den 9. Forsamling havde erklæret de to ovennævnte Spørgsmaal modne til Kodifikation, og at et nyt Spørgeskema var udsendt angaaende Hjemsted. Med Hensyn til dette sidste Spørgsmaal mente han, at man burde begrænse sig til at rette en ny Anmodning til Regeringerne om at svare. Om det columbianske Forslag udtalte han, at det maaske var for tidligt nu at afgøre, hvornaar det sagkyndige Udvalg skulde træde sammen igen. Kodifikationskonferencen vilde formentlig først slutte i Maj, og det sagkyndige Udvalg kunde da daarligt samles mellem dette Tidspunkt og Forsamlingens Sammentræden i September.

Urrutia (Columbia) forklarede, at det